

oplæses. Ligeledes maae alle andre Gjenstande, som ere af Bigtighed med Hensyn til Sagens Oplysning, saavidt muligt bringes tilstede i Retten og forevises den Anklagede samt de Vidner, som desangaaende skulle afgive Forklaring.

§. 207.

Naar Overanklageren har endt sin Bevisførelse, kan den Forurettede faae Ordet med Hensyn til den af ham nedlagte Erstatningspaastand, ligesom han i Henseende til dette Punkt kan føre yderligere Bevis efter de i det foregaaende givne Regler. Den Forurettede kan lade sit Tord varetage af en Sagfører.

§. 208.

Derneft gives Ordet til den Anklagede eller dennes Forsvarer. Forsaavidt der fra den Anklagedes Side ønskes ført noget Bevis, iagttages de ovenfor givne Forrifter.

§. 209.

Overanklageren kan derefter atter tage Ordet, og om fornødent, føre yderligere Bevis, men Anklagede har det sidste Ord. Ogsaa naar hans Forsvarer allerede har taget til Gjenmæle mod det fra Overanklagerens Side senest Fremkomne, kan Anklagede selv tilføie de Bemærkninger, hvortil han finder Anledning.

§. 210.

Viser det sig under Hovedforhandlingen, at der ved Vidner eller paa anden Maade kan ventes tilveiebragt Oplysninger, som ikke tidligere ere fremkomne og ei heller strax have tilstede, bliver det, naar en af Parterne derom fremsætter Begjering, af Retten at afgjøre, om saadanne nye Oplysninger skulle erhverves eller ikke.

Bestemmes det, at de skulle søges tilveiebragte, udsættes Sagen i den dertil fornødne Tid.

Vidner, der efter sliq Bestemmelse skulle føres, ere pligtige at møde efter Tilsigelse med saadant Barfel, som Retten anseer tilstrækkelig.

§. 211.

Opstaaer der under Hovedforhandlingen

Formodning om, at et Vidne har aflagt falsk Vidnesbyrd, kan Retten, efterat Overanklageren og den Anklagede derover ere hørte, saafremt Vidnets Forklaring antages at kunne have Indflydelse paa Sagens Udfald, udsætte den og foranstalte nærmere Undersøgelse anstillet med Hensyn til den afgivne Forklaring, og efter Omstændighederne kan derhos Retten ved en af Grunde ledsaget Kjendelse beslutte, at Vidnet skal fængsles.

I Righed hermed forholdes, naar der ved Hovedforhandlingen opstaaer Formodning om begaaet Falsk med Hensyn til et under Bevisførelsen fremlagt Dokument.

§. 212.

Bliver det noget Tilfælde, efterat Bevisførelsen er begyndt, nødvendigt at udsætte Sagen, skal Hovedforhandlingen, hvis den ikke kan fortættes i det Seneste paa 4de Dag efter Udsættelsen, begynde forfra.

§. 213.

Retsskriveren indfører i Tingbogen en Fremstilling af Alt, hvad der foregaaer under Hovedforhandlingen, dog med Udelukkelse af Anklagedes og Vidnernes Udsagn.

Formanden optegner derimod det væsentlige Indhold af de sidstnævnte Udsagn og Forklaringer til Benyttelse ved den paafølgende Fremstilling af Sagen. Hans Optegnelser overleveres efter at Sagen er endt, Retsskriveren for at opbevares ved Tingbogen. De andre Dommere og Rævninger kunne til eget Brug gjøre Optegnelser og i den Anledning gennem Formanden begjere et Udsagn gjentaget.

§. 214.

Formanden erklærer Forhandlingerne for sluttede, naar Sagen efter hans Mening er tilstrækkelig oplyst og forhandlet.

Han giver derefter en Fremstilling af Sagens Sammenhæng til Veiledning for Rævningerne. Han udvifler i denne Henseende først de Lovbestemmelser, som angaae den i Anklageskjendelsen betegnede Forbrydelse, og hvad der efter dem fordres for, at en saadan kan siges at